

HK

L N D N - R A D I O

Nr. 79.

Torsdag 8. juli 1943 kl. 19,30.

7. årg.

Offensiven i øst. I en oversikt over stillingen på Orel-Kursk-fronten da tyskerne åpnet sin offensiv uttaler en militær målmann i Moskva: De tapene tyskerne har hatt er de største en noensinne har hørt om på så kort tid i denne krigen. Tapene er kommet opp i 30.000 falne, 153 tanks og 640 fly. Det blir meldt offisielt fra Moskva at russerne har et fast grep på sine stillinger. Bare på et par punkter i Bjelgorodavsnittet har fienden greidd å trenge inn i de russiske linjer. Imidlertid har russerne her delvis gjenopprettet sine stillinger ved motangrep og jevnet ut de tyske kilene. Tyskerne holder bare sine stillinger på isolerte steder. Den Røde Stjernes skriver at de tyske planer åpenbart er blitt forpurret. Fra Router meldes at Luftwaffe i går gikk til storstilte angrep på russiske stillinger, men de kan ikke oppnå herredømmet i luften. Det russiske informasjonskontor har sendt ut en utredning om det tyske angrepet, hvor det omtaler tyskernes forsøk på å skjule samheten om den tyske offensiven i Midtrussland. Tyskerne har ikke desto mindre satt inn overordentlig store styrker av tanks og infanteri, nemlig 30 divisjoner, 15 panserdivisjoner, en motorisert divisjon og 14 infanteridivisjoner. Den tyske overkommando har også satt inn en mengde fly som er blitt overført ikke bare fra andre russiske fronter, men også fra Vostour på. I slutten av juni ble 2 bombeformasjon og en jagerstyrke overført fra vest, og 3. juli en tysk flystyrke fra Jugoslavia. Tyskerne troddo åpenbart at ved å koncentrere sine hovedstyrker på et smalt frontavsnitt ville de være i stand til å omringe og utslette de russiske styrker som holder stillingene ved Kursk. Men russerne har et fast grep på sine stillinger. Etterat tyskerne nå har fått den smalede fortjener har de trukket halen mellom bena og hevdet at det ikke er dem som har gått til angrep. Russene undervurderer imidlertid ikke de styrker som nå er satt inn mot dem og advarer mot å trekke forhastede slutninger om det endelige utfall av kampen. Den avgjørende offensiven som tyskerne har satt i gang har dog ikke hatt hell med seg de tre første dagene. Grunnen er den nærværetet og forvirring som hersker i den tyske overkommando. En militær medarbeider skriver: Nyheten fra Russland er gode. Tyskerne har satt inn store mengder i dette avsnitt og har hittil hatt liten fremgang. Den måten tyskerne behandler nyhetene fra Russland på røper mangol på selvtillit. Målet var å åpne et klart gjennombrudd. Bare den kjennsgjerning at de satte inn 3/4 av de samlede tyske panserstyrker viser hvor stor betydning de tilla det første angrepet. Times' Stockholmskorrespondent skriver at tyskernes plan utilsant var å komme helt uvontet på russene og oppnå store resultater ved et plutselig og uventet angrep. En mener at tyskerne var nødt til å sette i gang noe, ikke bare av militære, men også av politiske grunner, idet hjemmefronten etter den totale arbeidsmobiliseringen har vanskelig for å forstå uvirksmåten mens amerikanske og britiske bombefly beltrer seg over de tyske industriområder. Den tyske fremstillingen av offensiven i Russland går ut på at de var tvunget til kamp fordi russene gikk til angrep. Denne fremstilling har ikke annen hensikt enn å skaffe den tyske ledelsen et alibi hvis den skulle slå feil. De ventet at russene skulle bli knust i en fart. Den møye de nå har med å skaffe seg et alibi viser at de selv twiler på utfallet.

Middelhavet. De allierte flyangrep mot Sicilia fortsatte nesten uten opphør i går og natt til i går. Til tross for at fiendens jagermotstand ikke var stor ble 10 fientlige fly skutt ned mens de allierte tapte 5. Ringen av flyplasser rundt Gorbini ble angrepet ikke mindre enn 19 ganger. 5 andre flyplasser på Sicilia og mål på Sardinia ble også angrepet. Italia står nå overfor alvorlige olje- og kullproblemer. Allierte fly har skadet oljeraffinorier bl. a. i Livorno og det er vanskelig med transport av olje fra Romania. Kulltransporten fra Tyskland er blitt mindre på grunn av bombingen av Ruhr. Det blir meldt at tre sivile administrasjonssjefer ved den italienske flåtestasjon i Taranto blitt avskjediget. Det blir også meldt om ure i den italienske marine bl. a. i Brindisi og Spozia der en del mannskapar nettet å gå til sjøs og forlangte at de tyske offiserer skulle gå fra borde. De italienske fascister forsøker å inngi befolkningen en hellig glød og bogoistring før å forsvare sitt land. Disse stadige påminnelser viser at folket ikke er særlig fylt av mitstandsvilje og at de ikke har stor tillit til sine ledere. Det fjerns østen. Fra Australia blir det meldt at under sjøslaget tirsdag i Kulabukta ved Salomonøyene led japanerne et avgjørende nederlag. De mistet minst 9 krigsskip. 6 japanske destroyere ble sørket eller satt i brann på mindre enn 5 minutter, og noe senere led 4 japanske kryssere samme skjebne på mindre enn et kvarter. Amerikanerne mistet en lett krysser. De allierte har gått i land på ti steder til på New Georgia og alliert-tropper har hatt ny fremgang på New Guinea. Frankrike. Den tyskkontrollerte kringkasting i Paris rettet et kraftig angrep på Laval som ble beskyldt for uduolighet og korupsjon. Laval på sin side beskylder sine embetsmenn for å stå i ledtog med England.

CLEMENCEAU OM TYSKERNE. I 1930 kom Georges Clemenceaus brømte bok "Grandeur et misère d'un vainqueur" - "En seiers storhet og elendighet". I denne boken gir den gamle "tiger" sterke uttrykk for sin usigelige bitterhet både mot Frankrikes allierte og mot franskmennene selv, fordi de hadde ødelagt den store seieren som skulle ha trygget både Frankrike og demokratiet for generasjoner fremover. Meget av det Clemenceau her skriver har sin fulle gyldighet i dag, og vi skal her gjengi noen utdrag av boken.

"Katastrofen av 1914 er av tysk opprinnelse, bare profesjonelle løgnere kan nekte for det", sier han. "Vi forsvarer oss godt tross den latterlige barnaktigheten å holde våre tropper 10 km bakenfor grensen etter mobiliseringen sommeren 1914. Men har skrevet at jeg, da våpenstillestanden ble meldt, ikke kunne holde tårene tilbake. Ja, jeg vil ikke nekte det. Den plutselige overgang fra den harde og innrette kamp til de strålende forhåninger som nå med en gang ble sloppet løs, kunne vel bringe det sikreste menneske ut av likevekt. Faktum er at min glade kjente ingen grenser og at min tro overgikk det fornuftiges grenser.

Sonoro, da Brockdorff-Rantzau i Versailles angrep meg i utfordrende ordelag, ja da forsto jeg at den tyske revolusjon bare var en overfladisk sceneforandring og at vi fremdeles ville stå overfor den rasende angriper fra 1914 som nå bare hadde iført seg ny drakt.

Hva var i grunnen denne krig som tyskerne hadde forberedt for så plutselig å slippe den løs, fast besluttet på ikke å stande den før den hadde tvunget sine motstandere inn under et umenneskelig åk? Ganske enkelt fortsættelsen, gjenoptagelsen av de primitive stammers øvige voldsovergrep og med den samme barbarenes glede ved plyndring. Midlene forbedres med tiden. Hensikten er og blir den samme.

Tysklands ulykke i denne henseende er at det lar seg give med av sitt eget voldsomme temperament helt ut til den ytterste skråsikke rhet: Deutschland über Alles! Det forlanger ikke annet, og straks det har oppnådd det, vil det nådigst tillate sine motstandere å leve i fred under åket. Det legger på ingen måte skjul på dette, tvertimot er alle nasjonens krefter åpenlyst innstilt på å sprunge alle de grenser individuell og internasjonal verdighet har trukket opp. Denne tanke lever og ånder i den tyske adels utålelige hovmot, i den servile gemytlighet hos åndslivets menn, i industriherrens grovkornede forfengelighet såvel som i de voldsomme utbrudd man finner i den folkelige diktning.

Det er klart at det var sammenbruddet på den tyske front som fremkalte det indre sammenbrudd i Tyskland og ikke omvendt, slik som man gjerne har villet ha det til. Sannheten er at den tyske soldat og den tyske borgers samtidig hadde oppbrukt sin vilje til seier.

Forbrytelserne mot den menneskelige natur henvnet seg av seg selv, og jeg ser i selve den tyske soldats psykologiske utevninng hovedgrunnen til at han ble utmattet før den franske soldat, som kjempet for sin uavhengighet. Man blir forttere trett av den overstrømmende forbrytelse enn av den folkes umenneskelighet som uvegorlig vil forekomme så lenge det er krig. Det er en av de grunner jeg kan tenke meg til at tyskorno på begge fronter ble besatt av en moralisk tretthet, mens våre egne franskmonn, som man gjerne bør skylder for å være så lettvinde og overfladiske, holdt ut til siste stund med smil om munnen og fasthet i hjertet.

Full av germansk skryt skulle Brockdorff-Rantzau senere fortelle oss at vi hatet Tyskland, bare fordi vi hadde væget å forsøre oss mot det. Men etterpå, da de europeiske folk var falt tilbake til sine gamle foldar, opptrådte plutselig den slagen, så sine øgno forbrytelser frekt i øynene og krevde rognskap av dem som hadde slått ned hans missjoner... Man snakker om å forsone oss med Tyskland. Det er ingenting jeg heller vil. Men det tyske folk er hensynsløst, mens det franske ikke vil noe heller enn å glemme. Hvis den ene stadig går fremover mens den annen bare hengir seg til forestillinger om et mulig tilbakeslag, vil de to personer uvegorlig møtes i et skjøvt forhold."

EN DEL AV Oslo Kommunes arbeidere fikk forleden ordre fra Arbeidsdirektoratet om å ta endel losse- og lastearbeide med noen potet-laster på Oslo havn. Da arbeiderne imidlertid kom ned til bryggen, viste det seg at det ikke var poteter de skulle losse, men ammunisjon for tyskerne. Sosialministeren har senere mottatt en skrivelse fra Arbeidsdirektoratet dateret 8. juni der det blant annet heter: "... Det er visstnok riktig at en del av Oslo Kommunes arbeidere ble nytta til arbeid med ammunisjonslasting eller lossing. Grunnen hertil var, mente kaptein Nordbom, at potesbåtene som lastet inn poteter (visstnok blant annet for Wehrmacht i Nord-norge) hadde fått det nødvendige mannskap ved overføring av mannskap fra arbeid på andre båter, og at derfor en del av Oslo Kommunes arbeidere ble satt inn på noen av de båter som således savnet losse- og lastearbeidere. Herunder ble da også utført en del arbeide med lossing og lasting av ammunisjon, et arbeid som ifølge kaptein Nordbom pågår flere ganger hver uke på Oslo havn, og som utføres av norske arbeidere for så vidt angår den mindre farlige ammunisjon."